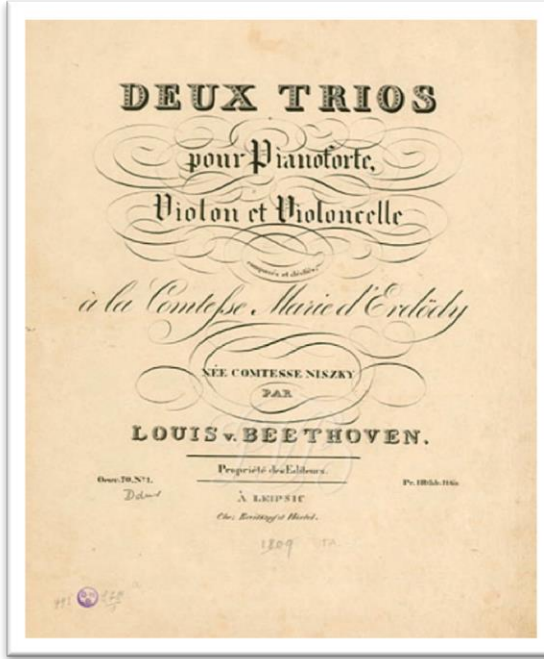


# Piyano Üçlüsü, D Majör Op.70, No.1 (Hayalet)



Bu esere “Hayalet” (Ghost) adını Beethoven’in kendisi vermemiştir. Birçok başka rumuz gibi bu da belirsizliğini koruyan nedenlerden ötürü takılmıştı. Yavaş ölçünün ürkütücü, hayaletsi özelliği ya da bu ölçü için yapılan krokilerin bulunduğu sayfada bir Macbeth operası önerisi olması bunun nedeni olabilir. Aradan geçen yüzyıllarda “hayaletsi” largo, neredeyse mistik bir önem ve bazılarının söyleyebileceği gibi fazlaca ağır bir sembolik önem kazanmıştır. Zira iki zevkli, neşeli ölçü arasında durmaktadır. Soğuk, sakin ölçüleri ve ihtişamlı uzatılmış kreşendolarıyla largo, kendi müzikal peyzajının görünüşte uçsuz bucaksız vista’ları yüzünden önemlidir. Bu, Schubert’in “cennetten çıkma uzatım”larının ilk adımıdır.

İki Op.70 Üçlü’sü Kontes Marie Erdödy’ye ithaf edilmiştir. Kontes, Beethoven’in 1808’de Viyana’da birlikte yaşadığı başarılı bir piyanistti.

Dünyanın her yerinde amatörler bu harika eseri çalmayı seviyorsa da, icrası zordur.

Bunun başka bir nedeni, keman ve çello bölümlerinin sıklıkla birlikte çalınması, tonlamadaki en ufak farklılıkların ifşasının yanında, piyanistin largoda bir tremola atmosferini perküsyon aletleriyle oldukça ilgisiz bir biçimde sürdürmek zorunda olmasıdır.

